

Hamas'ın Gazze'deki Hainlere Yönelik İnfazları

Gazze'deki son olaylar – Hamas tarafından işbirlikçilere yönelik infazlar – küresel medyada ve sosyal platformlarda yeniden ateşli bir tartışmayı körükledi. Bu eylemlerin ardından tanınmış bir desen ortaya çıktı: Hasbara anlatılarına uyum sağlayan yorumcular, Filistinlileri hızla “medeni olmayan” olarak kınadı ve Filistin destekçilerine, bu infazları aynı şevkle kınamadıkları için ahlaki öfke yöneltti. Bu suçlamalar yeni değil – bunlar, Filistin direnişini gayrimeşru hale getirmeyi ve Gazze ile daha geniş Filistin nüfusuna dayatılan orantısız şiddetten ve sistematik baskıdan dikkati dağıtmayı amaçlayan daha geniş bir stratejinin parçası.

İhanetin Kısa Bir Tarihi

Tarih boyunca her savaşta, devletler işbirlikçi toplamaya çalıştı – para, güç veya hayatta kalma karşılığında kendi tarafını ihanet etmeye istekli bireyler. İkinci Dünya Savaşı'nda Fransız Direnişi ve Nazi muhbirlerinden, Irak ve Afganistan'daki ABD askeri operasyonlarına ve Filistin'in İsrail işgaline kadar mantık aynı kaldı: istihbarat güçlü bir silahtır ve ihanet bunun bedelidir. Gazze de bir istisna değil. Ancak bu bağlamda sözde “hainlere” verilen tepkiler, özellikle zehirli ve ikiye bölünmüş bir mercekten süzülüyor.

Hainlerin Dikkat Çekici Seçimi

“S rehine eve getirme” ve “Gazze'yi aç bırakmama” konusundaki bitmek bilmeyen kamuoyu mesajlarının ardından, İsrail'in **rehine kurtarma** konusunda yardımcı olabilecek müttefikler bulmayı önceliklendireceği beklenebilirdi. Ancak gerçek, farklı bir gündeme işaret ediyor. İsrail, Yasser Abu Shabab liderliğindeki “Halk Güçleri” olarak bilinen **suç çetesini** destekledi. Bu grup, **yardım konvoylarını yağmalamaktan** ve **Gazze'deki karaborsada gıdaları fahiş fiyatlarla yeniden satmaktan** sorumluydu. Gazze'de ve ötesinde pek çok kişi, **Yasser Abu Shabab'ın kendi Bedevi kabilesi tarafından reddedildiğini ve dışlandığını**, onun ve çetesinin kanun kaçağı ilan edildiğini biliyordu.

Bu, hasbara anlatısındaki temel bir çelişkiyi ortaya koyuyor – rehineleri önemseydiğini iddia etmek ve açlığı bir silah olarak kullanmayı reddetmek, aynı anda **kendi halkından yiyecek çalan** suçlu işbirlikçileri desteklerken.

İhanet ve Ceza

İdeoloji veya coğrafyadan bağımsız olarak her devlet, ihaneti en ağır suçlardan biri olarak görür. Savaş zamanında, kendi halkına ihanet etmek, sadece ordular ve hükümetler için değil, aynı zamanda toplumlarının kırılğan bütünlüğüne bağlı olan siviller için de ölümcül

sonuçlar doğurabilir. Bu nedenle, **neredeyse her devletin ceza ve askeri yasaları hainler için en ağır cezaları öngörür**, genellikle ömür boyu hapis veya idam cezası dahil. Tarih örneklerle doludur. İkinci Dünya Savaşı sonrası Avrupa'daki Nazi işbirlikçilerine yönelik muameleden Soğuk Savaş sırasındaki casusların idamlarına kadar, hükümetler sadakatin kudsiyetini sert cezalarla her zaman savunmuştur.

Ölüm cezasından uzaklaşan devletlerde bile, **ihamet suç hiyerarşisinde hâlâ benzersiz bir yere sahiptir** – genellikle hâlâ ölüm cezasına uygun olan son suçlardan biridir. **Amerika Birleşik Devletleri**'nde federal yasa hâlâ ihamet için idamı mümkün kılar. **Hindistan, Pakistan ve Bangladeş**'te ihamet ve “devlete karşı savaş açma” gibi ilgili suçlar hâlâ ölümle cezalandırılabilir. **Çin, Kuzey Kore, İran ve Suudi Arabistan** gibi ülkelerde de siyasi veya casuslukla ilgili suçlamalar için ölüm cezası düzenli olarak uygulanır. **Singapur ve Malezya**'da bile ihamet yasal olarak ölüm cezasına yol açabilir. Dünya genelindeki birçok hükümet, birinin ülkesine ihamet etmesinin, en yüksek cezayı haklı çıkarabilecek kadar ağır bir suç olduğunu hâlâ savunuyor.

Ve yine de, Filistinliler işbirlikçileri cezalandırdığında – aç bir nüfusa insani yardımın ulaşmasını engellemekle suçlanan bireyler – kendilerini savunan bir halk olarak değil, barbarlık nedeniyle hareket eden kanunsuz bir kalabalık olarak tasvir ediliyor. Kendi ülkelerinde bir hainin sert cezalandırılmasını destekleyecek veya kabul edecek aynı gözlemciler, Filistinliler kendi halklarını korumak için harekete geçtiğinde **ahlaki öfke** ifade ediyor.

Sıkıyönetim ve İkiyüzlülük

Bazı hasbara propagandacıları şimdi Gazze'deki sözde işbirlikçilerin adil bir yargılama alması gerektiğini iddia ediyor. Bu, özellikle savaşın ortasında ihanete tepki verdikleri için Filistinlileri medeni olmayan olarak tasvir etmeye hevesli olanlar için uygun bir konuşma noktası. Ancak bu, sahadaki gerçeği kasıtlı olarak görmezden geliyor: **Gazze'de artık işleyen bir yargı sistemi yok**. İsrail'in yıkım kampanyasından sonra, **mahkeme binaları, hapishane hücreleri ve muhtemelen hayatta kalan hakim veya savcılar yok**. Bütün mahalleler yerle bir edildi. Bakanlıklar, polis karakolları, mahkemeler – hepsi yok oldu. Normalde cezai soruşturmaları ve yasal süreçleri yürütecek kurumlar bombalarla toz haline getirildi. Böyle koşullarda mahkemede yargılama talebi sadece gerçekçi değil – aynı zamanda samimiyetsiz.

İşte bu yüzden **sıkıyönetim vardır**: sivil altyapının artık işlev görmediği durumlarda çalışmak üzere tasarlanmış bir yasal çerçevedir. Sıkıyönetim bir boşluk değil – toplum çöktüğünde son çare sistemidir. Ve doğru uygulandığında, sıkıyönetim **adil süreç için hükümler içerir**, ancak basitleştirilmiş, askeri bir şekilde. Televizyonda yayınlanan takım elbiseli avukatlarla dolu bir mahkeme salonuna benzemeyebilir, ancak yine de temel adalet kurallarına uymayı amaçlar – özellikle zaman, güvenlik ve toplumun hayatta kalması tehlikede olduğunda.

Şimdi bunu İsrail sisteminin **açık ikiyüzlülüğü** ile karşılaştırın. İsrail, onlarca yıldır **Filistinlilere karşı sıkıyönetimi rutin olarak kullanıyor**, işleyen mahkemeler olmadığı için değil, sıkıyönetim **devlete daha fazla güç ve daha az kısıtlama sağladığı için**.

Çocuklar askeri mahkemelere sürükleniyor. Tutuklular aylarca yargılama olmadan tutuluyor. Kanıtlar kamuoyuyla paylaşılmadan mahkumiyetler veriliyor. İsrail'in sıkıyönetim kullanımı gereklilikle ilgili değil – bu, hakimiyet ve kontrolle ilgili.

Bu yüzden, eleştirmenler Gazze'de birdenbire “adil süreç” için bir tutku bulduğunda, kendinize şunu sorun: İsrail Batı Şeria'daki sivillere sıkıyönetim uyguladığında bu endişe neredeydi? İsrail Filistin evlerini yargılama olmadan yıktığında nerede? İdari gözaltı, insanları süresiz olarak suçlama olmadan hapse atmak için kullanıldığında? Çocuklar avukatsız sorgulandığında?

Bu adaletle ilgili değil. Bu **sahneye konmuş öfkeyle** ilgili – hukukun ve insan haklarının dilini, savunmasızları korumak için değil, zaten kuşatma altında olanları karalamak için kullanmakla ilgili.

Kasıtlı Terk Edilme

Düşmanla işbirliği yapmayı seçenler, genellikle savaş sona erdiğinde **koruma veya tahliye** talep eder. Bu, casusluğun yazılı olmayan bir kuralıdır: ihanet edenler satın alınmalıdır – sadece parayla değil, kurtarma vaatleriyle. Düşman bölgesinde hayatını riske atan ajanlar nadiren sadakatle hareket eder; korku, çaresizlik veya fırsatçılıkla hareket ederler. Ve neredeyse her zaman, çatışmalar durduğunda işverenlerinin güvenliklerini sağlayacağını beklerler.

Gazze'de, Yasser Abu Shabab ve onun “Halk Güçleri” çetesinin İsrail'den böyle bir güvence alıp almadığı hâlâ belirsiz. Ancak giderek daha olası görünen şey, **İsrail'in sözünü tutmamış olması** – ya da gerçek bir anlaşmanın asla var olmadığı. Sahadan gelen raporlar, ateşkes yürürlüğe girdiğinde bu işbirlikçilerin **korumasız bırakıldığını**, tahliye veya koruma olmaksızın, sömürdükleri toplumun öfkesiyle yüz yüze kaldıklarını gösteriyor.

Bu, güçlü bir devletin, faydalılıkları sona erdiğinde **yerel vekillerini terk etmesi** için ilk kez olmayacak. Aynı desen, Afganistan, Irak ve Vietnam'da tekrarlandı; burada yabancı ordulara hizmet eden tercümanlar, muhbirler ve milisler daha sonra **terk edildi**, sıklıkla kendi toplulukları tarafından hain olarak avlandı. İşgalci için bu tür bireyler uygun araçlardır – kampanya sırasında değerli, hedef değiştiğinde harcanabilir.

Harcanabilir Varlıklar, Kullanışlı Ölüm

Eğer İsrail isteseydi, tahliyeleri düzenleyebilir veya onlara sığınma sunabilirdi, ancak bu durumda **bu bireylerin ölümlerindeki değeri, hayattakinden daha fazlaydı**. İnfazları kullanışlı hale geldi – askeri olarak değil, **anlatısal olarak**. İşbirlikçilerin Hamas veya yerel milislerin eline düşmesine izin vererek, İsrail bu adamların hızlı, kamuya açık bir cezayla karşılaşmasını sağladı ve bu daha sonra **Filistin vahşetinin kanıtı olarak yayınlanabildi**. Hasbara ajanları ve medya evleri fırsatı değerlendirdi: Grafik görüntüler ve videolar paylaşıldı, ahlaki öfke üretildi ve yüksek sesle bir soru soruldu – “Neden Filistin destekçileri bunu kınamıyor?”. Bu sadece terk etme değildi. Bu bir **propaganda kurbanıydı**.

Strateji tanıdık bir mantığı izliyor: Filistinlileri akıldışı, şiddet yanlısı ve adil yargılama veya insan hakları gibi “medeni” değerleri sürdürmeyecek şekilde özünde tasvir etmek. Bu, İsrail’in daha ahlaki taraf olarak poz vermesini sağlıyor – toplu cezalandırma, açlık kuşatmaları ve Gazze’nin altyapısının sistematik tahribatına rağmen. Bu anlatıda, işbirlikçi bir kişi değil. O bir **sahne aracı**, bir **piyon** ve nihayetinde, düşmanın vahşetinin her zaman tam olarak sergilenmesi gereken bir **medya savaşında şehit**. Hayatı harcanabilir. Ölümü siyasi sermaye. Bu taktiği özellikle etkili kılan şey, kurban ve kötü adam rollerini tersine çevirmesidir. İhanet, iç kaos ve çaresizlik yaratan koşullardan sorumlu tutulmak yerine, İsrail, ihanetin kaçınılmaz sonuçlarını Filistin toplumunun kurtarılmasının ötesinde olduğu kanıtı olarak gösterebilir.

Göz Önünde Psikolojik Operasyonlar

Bu sadece spekülasyon değil. Hükümetler uzun zamandır, kontrollü sızıntılar, seçici terk etme ve anlatısal sömürü yoluyla kamu algısını manipüle etmek için **psikolojik operasyonlar (psyops)** kullanıyor. CIA’dan Mossad’a kadar, istihbarat teşkilatları, savaşın artık sadece sahada değil – **zihinlerde**, ekranlarda ve manşetlerde yapıldığını anlıyor.

İşbirlikçilerin ölmesine izin vermek – ve ölümlerinin görünür olmasını sağlamak – birkaç amaca hizmet eder:

- **Korkutma**: Gazze’de işbirliğini düşünen diğerlerine bir mesaj gönderir – yalnızsınız.
- **Meşruiyetten Yoksun Bırakma**: İsrail’in Filistin direnişini vahşi ve kanunsuz olarak tasvir etmesini sağlar.
- **Dikkat Dağıtma**: Filistinlilerin kendilerini savunması gereken bir tartışma yaratarak İsrail’in savaş suçlarından dikkati çeker.
- **Bölünme**: Filistin toplumunda güvensizlik tohumları eker, kimsenin, hatta kendi aralarında bile güvende olmadığı inancını teşvik eder.

Batı Medyasında Seçici Öfke

Gazze’deki savaşla ilgili ana akım uluslararası medyanın kapsamını takip ederseniz, en acil insan hakları sorununun bir avuç sözde işbirlikçinin infazı olduğunu düşünebilirsiniz. Bu vakalar – dramatik görüntülerle, ağır şekilde düzenlenmiş manşetlerle ve sert ahlakçılıkla yayınlanıyor – Batı haber ağlarındaki segmentleri domine etti, sosyal medyayı doldurdu ve Filistin toplumunun sözde “barbarlığı” hakkında bitmeyen tartışmaları körükledi.

Bu arada, **Filistinlilerin kitlesel ölümü** – yalnızca son iki yılda **İsrail güçleri tarafından 67.600’den fazla kişi öldürüldü** – bir tür bürokratik mesafeyle rapor ediliyor. Eğer bahsedilirse, İsrail rehineleri, askeri operasyonlar veya “ Hamas altyapısı” hakkındaki manşetlerin altında gömülü bir istatistik olarak ortaya çıkıyor.

Bu eşitsizlik sadece editoryal ihmal değil – bu **anlatısal mühendislik**.

6, 10 veya hatta 20 işbirlikçinin infazı neden on binlerce sivil ölümü aşan manşetler üretiyor? Cevap, uluslararası medyanın **İsrail acısını insanileştirme ve Filistin direnişini suçlu gösterme** için nasıl koşullandırıldığında yatıyor, Filistin ölümleri ise şüpheli, tesadüfi

veya maalesef “kaçınılmaz” olarak tasvir ediliyor. Bir Filistinlinin İsrail roket saldırısı sonucu ölümü, bir hava olayı gibi rapor ediliyor – trajik, ancak kişisel değil. Ancak Filistinliler tarafından bir işbirlikçinin infazı **ahlaki bir tiyatrodur**: sunucular, uzmanlar ve politikacılar için bir halkın tüm insanlığını sorgulama fırsatı.

Bu bir tesadüf değil. Bu, on yıllardır süren **insanlık dışılaştırma**, ırkçılık ve Batı medyasının İsrail anlatılarıyla ideolojik, mali ve siyasi uyumunun bir sonucu. Habercilikteki dengesizlik, neyin haber değeri taşıdığıyla ilgili değil; baskın güç yapısına hizmet eden şeyle ilgilidir.

İstisnanın Sansasyonelleştirilmesi, Normun Silinmesi

İnfazlar rahatsız edici ve incelenmeyi hak ediyor. Ancak Gazze’de bunlar **istisna**, kural değil. İsrail hava saldırıları ise **rutin**, bütün mahalleleri yok ederken bile sıklıkla “hassas saldırılar” olarak tanımlanıyor. Bu saldırılar binlerce çocuğu öldürdü, hastaneleri yerle bir etti ve bir nüfusu kitlesel yer değiştirmeye aç bıraktı. Ancak bir şekilde, **endüstrileşmiş, devlet onaylı öldürmenin vahşeti**, savaşın harap ettiği bir sokakta şüpheli bir hainin geçit töreninden daha az duygusal kapsama alıyor.

Neden? Çünkü işbirlikçi anlatısı bir amaca hizmet ediyor: Batı’nın köklü önyargılarını doğruluyor. **Filistinlilerin sorun olduğu**, kendi acılarında bile, teselli edici bir hikaye anlatıyor. Hamas – ve dolayısıyla tüm Filistinliler – akıldışı, intikamcı ve başka yerlerdeki kurbanlara tanınan empatiye layık olmayan bir yer.

Bu gazetecilik değil – bu **ideolojik bakım**.

Sonsöz

Son iki yılda hikaye **işgalcinin merceğinden** anlatıldı, işgal edilenlerden değil.

İşbirlikçilerin – dış bir gücün araçlarının – sahnenin ortasına yükseltildiğini, toplu mezarlara gömülen çocukların görünmez kılındığını izledik. “Medeni” kelimesinin davranış standardı olarak değil, ırksal ve siyasi üstünlük rozeti olarak kullanıldığını duyduk. Adalet çağrılarının propaganda araçlarına çarpıtıldığını gördük – savunmasızları korumak için değil, onların insanlık dışılaştırılmasını derinleştirmek için.

Hasbara anlatısı bu tersine dönüşe bağımlıdır. Karışıklıktan beslenir – kolonileştirilenlerin her zaman acılarını, öfkelerini ve hatta varlıklarını haklı çıkarması gerektiği inancından. İşbirlikçiler infaz edildiğinde bu barbarlıktır; Gazze bombalandığında bu güvenliktir. Filistinliler direndiğinde bu terörizmdir; sessizce öldüklerinde bu barıştır. Güçsüzleri hayatta kalmaları için kınayan ve güçlülere öldürmeleri için mazur gören ahlaki düzen, ahlaki bir düzen değildir – bu, bir imparatorluk tarafından yazılmış, medya tarafından sahnelenmiş ve harabelerde kendi yansımalarını görmek için fazla uyuşmuş olanlar tarafından tüketilen bir senaryodur.

İşbirlikçilerin infazları bir çöküşün belirtisidir – hukukun ve düzenin bombalarla toza dönüştürüldüğü bir dünyanın.

Bunlar Filistin vahşetinin kanıtı değil, **Filistin’e dayatılan vahşetin** kanıtıdır.

Referanslar

- **Associated Press.** " Hamas, Gazze'de yirmiden fazla şüpheli işbirlikçiyi infaz etti." *AP News*, 14 Ekim 2025.
- **Le Monde.** "İsrail'in Gazze'deki silahlı 'Halk Güçleri'ne gizli desteği ters tepti." *Le Monde Uluslararası Baskı*, 10 Ekim 2025.
- **Reuters.** "Gazze klanı, yağma ve işbirliği suçlamalarıyla Yasser Abu Shabab'ı reddetti." *Reuters*, 11 Ekim 2025.
- **The Week (UK).** "'Halk Güçleri' kimdir? İsrail'in Gazze'deki vekilinin çöküşünün iç yüzü." *The Week*, 12 Ekim 2025.
- **Birleşmiş Milletler İnsani İşler Koordinasyon Ofisi (OCHA).** *İnsani Etki Raporu No. 59: Gazze Şeridi'ndeki altyapı ve yönetim hasar değerlendirmesi.* 3 Ekim 2025.
- **Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Ofisi (OHCHR).** "Gazze'deki sivil kurumların ve yargının tahribatı." Basın açıklaması, 25 Eylül 2025.
- **ABD Kanunu Başlık 18 § 2381 – İhanet.** Amerika Birleşik Devletleri Hükümeti Yayın Ofisi, 2024'e kadar geçerli.
- **B'Tselem – İşgal Altındaki Bölgelerde İnsan Hakları için İsrail Bilgi Merkezi.** *Askeri gözaltındaki reşit olmayanlar: Batı Şeria'daki İsrail askeri mahkemeleri*, 2024 güncellemesi.
- **Addameer Mahkum Desteği ve İnsan Hakları Derneği.** *İdari gözaltı istatistikleri ve yasal genel bakış*, Mayıs 2025.
- **Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Konseyi.** *Doğu Kudüs dahil işgal altındaki Filistin toprakları ve İsrail hakkında bağımsız uluslararası soruşturma komisyonu raporu*, A/HRC/59/73, Haziran 2025.
- **Associated Press.** "Gazze Sağlık Bakanlığı: Ölü sayısı 67.600'e yükseldi." *AP News*, 14 Ekim 2025.
- **Haaretz.** "İsrail ordusu, istihbarat toplamak için Gazze'deki yerel milisleri kullandığını itiraf etti." *Haaretz İngilizce Baskı*, 9 Ekim 2025.
- **Uluslararası Kriz Grubu.** *Ateşkesten sonra: Gazze'deki parçalanma ve misilleme*, Rapor No. 248, Ekim 2025.
- **Al Jazeera English.** "Hamas, infazlardan önce işbirlikçileri uyardığını söylüyor; İsrail cinayetleri kınıyor." *Al Jazeera*, 15 Ekim 2025.
- **Human Rights Watch.** *İsrail/Filistin: Gazze'deki toplu cezalandırmayı sonlandırın.* 1 Ekim 2025.
- **Sınır Tanımayan Gazeteciler.** *Medya anlatıları ve savaş haberleri: Gazze 2025*, Ekim 2025.